Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 63 (1563) ♦ Середа, 9 квітня 1997 року ♦ Ціна договірна

Перестиглий проект. Чи буде реальним бюджет?

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 8 квітня

День уряду розпочався гострою дискусією стосовно ситуації, що склалася з прийняттям Закону про державний бюджет України на нинішній рік.

Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, пославшися на свою зустріч з керівниками депутатських груп і фракцій Верховної Ради, на якій було обговорено графік прийняття основних податкових законів, що безпосередньо впливають на бюджетний процес, закликав народних депутатів якнайшвидше завершити цю роботу.

При цьому глава уряду жорстко висловився проти тих пільг, які досі існують і знову закладені в нових податкових законах щодо окремих видів підприємницької діяльності і, за його словами, підривають бюджетну систему держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про союз із перших вуст

За повідомленням прес-служби Президента України, Леонід Кучма мав телефонну розмову з Президентом Білорусі Олександром Лукашенком. О. Лукашенко поінформував Л. Кучму про зміст російсько-білоруського договору та принципи міждержавних відносин, передбачених цим документом.

Під час розмови обговорено перспективи розвитку двосторонніх відносин між Україною і Республікою Білорусь. Президенти висловилися за поглиблення міждержавного україно-білоруського діалогу та прискорення реалізації домовленостей, досягнутих під час зустрічі на найвищому рівні в Гомелі у січні цього року.

З поінформованих джерел стало відомо, що найближчим часом Олександр Лукашенко, можливо, приїде до Києва.

Латвійський міністр з візитом у відповідь

Вчора в Україну з офіційним візитом прибула делегація Міністерства оборони Латвії на чолі з міністром оборони цієї країни Андрейсом Крастиньшем. Візит є відповіддю на відвідання Риги делегацією Міністерства оборони України. Під час візиту заплановано зустрічі латвійського міністра оборони з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком та міністром оборони генерал-полковником Олександром Кузьмуком.

Як повідомили в Посольстві Латвії в Україні, сьогодні вдень відбудеться зустріч А. Крастиньша з головою Комісії Верховної Ради України з питань оборони та національної безпеки Володимиром Мухіним.

Біг на місці з перешкодами

Новий віце-прем'єр з питань економічної реформи може бути призначений вже сьогодні, повідомив журналістам у вівторок в кулуарах парламенту Прем'єр-міністр країни Павло Лазаренко.

За його словами, найближчими днями він також передасть Президентові на розгляд остаточний варіант структури уряду. «Минулої суботи я вніс пропозиції Президентові щодо структури. В цілому Л. Кучма погодився, зробив зауваження, я їх врахую і протягом сьогоднішнього і завтрашнього дня знову внесу свої пропозиції главі держави», — сказав Прем'єр.

Структура уряду може бути затверджена вже на цьому тижні.

Потреба в реорганізації найвищого органу виконавчої влади — Кабінету міністрів — назріла давно. Розбухлий, зліплений за старими радянськими зразками, уряд, схоже, не встигає за розвитком і трансформацією економіки України. Однак проект закону "Про Кабінет міністрів" став каменем спотикання як для урядовців, так і для Верховної Ради.

«Голос України» прагне дослідити проблему, аби зрозуміти, що ж насправді діється довкола законопроекту.

(Закінчення на 3-й стор.).

На фото: порожні «міністерські» крісла у залі Верховної Ради.

Радять «притулитися». Але ми стільки не вип'ємо

«Україна дедалі більше та й більше віддаляється від Росії, начебто боячись за свою незалежність. Це хибний шлях. З Україною пограють ті, хто хотів би, щоб вона стала буфером для Росії, а потім візьмуть та й покинуть». Політикам, які до того ж обіймають певну посаду, звісно, не личить робити такі безвідповідальні заяви щодо іншої суверенної держави. Втім, мер Москви Юрій Лужков чи то до таких себе не зараховує, чи то не вважає незалежною Україну. Мало того, у зв'язку з майбутнім створенням російсько-білоруського союзу він заявив, що Україна не приєднається до нього за «нинішнього керівництва країни», очевидно, припускаючи, що це відбудеться, коли воно зміниться.

«Я на місці України притулився б до Росії. Адже ніхто не збирається робити замах на її незалежність і суверенітет. Ми тільки хочемо взаємодіяти», — порадив мер. Ми теж дозволимо собі дати одну пораду: "Пане мер, не зарікайтеся. Хто знає, що відбуватиметься років так через п'ять-десять. Керівництво України, найвірогідніше, справді трошки зміниться. Але, найпевніше, в Москві вже ніхто й не пам'ятатиме мера Лужкова, а в Києві так і не вирішать відмовитися від своєї незалежності і «притулитися» до Росії.

Тонкощі тупого вербування

Знову у Севастополі, як у себе вдома, хазяйнують військові вербувальники з Росії. Представники військово-морських вищих учбових закладів Російської Федерації вербують севастопольських і кримських юнаків призовного віку на навчання.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

У республіканських християн 5 тисяч прихильників

На прес-конференції 7 березня члени оргкомітету новоутворюваної Республіканської християнської партії заявили, що зібрано близько п'яти тисяч підписів членів УРП, згодних перейти в нову партію.

Установчий з'їзд буде скликано 1 травня. Оргкомітет доопрацював декларацію і створив виконком, головою якого призначено Василя Овсієнка. За членами президії закріплено конкретні напрями роботи.

На одному із засідань оргкомітету побували лідер Демократичної партії Володимир Яворівський та голова Київської міської організації ДемПУ Володимир Шовкошитний, які заявили про намір співпрацювати з новоутворюваною партією.

Індійська земля сприяє переговорам

Для участі у XII Конференції міністрів закордонних справ країн—членів Руху неприєднання, в якому Україна з вересня 1996 року має статус спостерігача, до столиці Індії прибула урядова делегація України на чолі з міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Уже в аеропорту Делі відбулися короткі зустрічі з міністрами закордонних справ Колумбії та Куби, під час яких обговорено питання порядку денного нинішньої конференції.

Г. Удовенко став одним з найперших із 76 глав зовнішньополітичних відомств країн світу, з якими зустрівся міністр закордонних справ Республіки Індія Індер Кумар Гуджрал.

Під час зустрічі сторони висловили обопільну зацікавленість у всебічній активізації та поглибленні відносин між двома країнами.

З української сторони підкреслено, що розвиток відносин з Індією залишається одним із пріоритетних напрямів зовнішньої політики України в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні.

Того ж дня глава української делегації провів двосторонні переговори з міністрами закордонних справ Філіппін — Домінго Л. Сіазоном, Пакистану — Гохаром Аюбом Кханом, Колумбії — Марією Еммою Мехія.

Тонкощі тупого вербування

(Початок на 1-й стор.).

За попередніми даними, вже відібрано близько 200 осіб, переважна більшість з яких — громадяни України. Закінчивши військові училища в Санкт-Петербурзі і Калінінграді, служитимуть українські юнаки у збройних силах сусідньої держави і, цілком вірогідно, повернуться до Севастополя, на Чорноморський флот, але вже російськими громадянами. І тому чи не щодня флотська газета «Флаг Родины» друкує вербувальні оголошення, а командування ЧФ виділило для вступних екзаменів, олімпіад, співбесід та організаційних зборів приміщення і казарми в учбовому загоні ім. Адмірала Октябрського. Але чому мовчить українська влада?

Перестиглий проект. Чи буде реальним бюджет?

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

— Головне питання, — сказав Павло Лазаренко, звертаючись до депутатського залу, — працювати над державним бюджетом у тій послідовності, яка була визначена під час зустрічі з керівниками груп і фракцій. Я особисто, міністри фінансів, економіки готові брати участь у кожному засіданні Верховної Ради, де обговорюватимуть податкові закони, лише скоріше завершити б цю роботу. Перший квартал без бюджету ми вже втратили. Якщо розтягнути цей процес на кілька місяців, то фактично втратимо реальні важелі нашої економічної ситуації в державі.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз погодився з необхідністю завершити роботу над прийняттям бюджету, та все ж таки попросив уточнити: про який варіант державного бюджету йде мова? Якщо про той, що давно прийнятий Верховною Радою у першому читанні, то не вина законодавчого органу, що документ і досі не уточнено з огляду на нові податкові норми, прийняті українським парламентом. А якщо йдеться про нову редакцію цього документа, то він просто неподаний на розгляд Верховній Раді. І взагалі, зауважив глава українського парламенту, нам треба зняти бюджетну інтригу, занесену до Верховної Ради та уряду, і спокійно вести далі складну роботу з верстки бюджету.

Голова Комісії з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов зауважив, що податкові законопроекти, про які говорив Павло Лазаренко, — про оподаткування підприємств, про оподаткування доходів фізичних осіб, про здійснення платежів на території України — не тільки готові до обговорення, а й внесені до порядку денного Верховної Ради на нинішній і наступний тижні.

— Нова податкова основа в нашій країні вже створена, — зауважив він. — І ми справді можемо вже найближчим часом прийняти бюджет на новій основі. Тільки давайте відкинемо при цьому всякі політичні забарвлення і займемося суто економічними проблемами.

Народні депутати України Анатолій Петренко, Сергій Довгань та інші говорили: країні потрібен закон про державний бюджет. Але він визначається не тільки ситуацією податкових зборів, а насамперед тим, як працює народне господарство. А уряд, захопившися реформами, які не надають відчутного пожвавлення економіці, не керує навіть її державним сектором. От звідки біда з тими скупими надходженнями до казни. Це знекровлює державу, погіршує життя людей.

Верховна Рада погодилася з пропозиціями, які їх висловили народні депутати про необхідність прискорити роботу над бюджетним процесом.

Народні депутати заслухали доповідь заступника голови Державного комітету з використання атомної енергетики Валентина Єфіменка «Про стан безпеки й перспективи розвитку ядерної енергетики в Україні та проблеми стосовно закриття Чорнобильської АЕС». Валентин Васильович зупинився на таких проблемах, як стан безпеки АЕС, ситуація із забезпеченням свіжим ядерним паливом, ефективністю його використання, захороненням відпрацьованого ядерного палива, економічна ситуація в ядерній енергетиці, а також відповів на запитання народних депутатів.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Денне засідання 8 квітня

Після перерви тривало обговорення стану безпеки і перспектив розвитку ядерної енергетики, проблем закриття Чорнобильської атомної електростанції. На думку промовців, це питання треба відділити від великої політики. Адже воно насамперед економічне. Зокрема, мер Славутича Володимир Удовиченко звернув увагу народних депутатів на проблеми міста чорнобильських енергетиків. Почало воно будуватися одразу після аварії. Однак ще й досі будівництво не завершено, і місті немає розвинутої мережі промислового виробництва. З 25 тисяч жителів понад дев'ять тисяч — діти. Він звернувся з пропозицією до Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка відпрацювати на Славутичі модель розвитку виробничих потужностей.

Цю думку продовжив у своєму виступі директор Чорнобильської атомної електростанції Сергій Парашин. Він підкреслив той факт, що після аварії Чорнобильська АЕС уже виробила понад 140 млрд. кіловат-годин електроенергії, що дало державі 6,5 мільярда гривень. Він детально проаналізував ситуацію з фінансуванням закриття станції з боку держав «великої сімки». Зокрема, повідомив, що перший грант у 140 млн. доларів мав покласти початок фінансуванню зупинки блока № 1. Але 8 квітня зупинено проводження коштів.

Ряд пропозицій висловили у своїх виступах голови комісій Верховної Ради Володимир Яценко і Михайло Павловський.

Верховна Рада прийняла за основу проект, підготовлений комісіями з питань ядерної політики і ядерної безпеки та з питань Чорнобильської катастрофи.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розмова в Конституційному суді

Чергове засідання гільдії головних редакторів засобів масової інформації України відбулося в Конституційному суді України.

Іван Артемович Тимченко, голова Конституційного суду, зустрів головних редакторів чотирнадцяти центральних українських видань і розповів про підготовку до роботи.

Цими днями Конституційний суд України розпочинає розгляд справ за конституційними поданнями і конституційними зверненнями. За словами Івана Артемовича, серед перших питань розглядатимуться конфлікти, пов'язані з сумісництвом повноважень народного депутата та іншими службових обов'язків і з новоутвореною Рахунковою палатою Верховної Ради. У портфелі Конституційного суду також ряд інших документів. Голова Конституційного суду нічого не коментував, розповів про умови роботи журналістів на судових засіданнях, відповів на запитання головних редакторів.

На фото: головний редактор «Київських новостей» Віктор Никипєлов приміряє мантію судді Конституційного суду.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про створення Міждержавного резерву біопрепаратів та інших засобів захисту тварин у державах – учасницях Співдружності Незалежних Держав

Верховна Рада України **постановляє:**

Подану Кабінетом Міністрів України Угоду про створення Міждержавного резерву біопрепаратів та інших засобів захисту тварин у державах — учасницях Співдружності Незалежних Держав, підписану в м. Москві 12 квітня 1996 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м. Київ,
4 квітня 1997 року.
№ 183/97-ВР.

Офіційно

Указом Президента України віце-прем'єр-міністра з питань агропромислового комплексу Михайла Васильовича ЗУБЦЯ призначено міністром сільського господарства і продовольства України.

Ще одним указом прийнято відставку віце-прем'єр-міністра України Віктора Михайловича ПИНЗЕНИКА відповідно до частини другої статті 115 Конституції України.

Мали б лічильник — мали б і економію

Чому, коли газові лічильники дають змогу вдвічі зменшити комунальні платежі та зекономити цінне паливо, наші громадяни не квапляться їх встановлювати? Про це йшлося на засіданні постійної Комісії Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку за участю керівників газових підприємств.

Здавалося б, усі передумови є: і відповідне правове поле, і достатня кількість самих апаратів. Однак, на переконання голови комісії Олександра Кожушка, на місцях загалом нічого не зроблено. Ніби й зрозуміли нарешті, що в забезпеченні українського ринку газовими лічильниками варто давати «зелене світло» передусім вітчизняним виробникам, а не іноземним, проте на складах лежить понад 25 тисяч виготовлених на наших заводах лічильників.

У Донецькій області, наприклад, працюють чотири газопостачальні підприємства: акціонерні товариства «Донецькгаз», «Донецькоблгаз», «Маріупольгаз» і «Макіївкагаз», а вартість пропонованих ними економних пристроїв істотно відмінна: від 100 до 252 грн., установлення — від 32 до 65 грн., плюс вартість матеріалів (труб). Це, звісно, не кожному по кишені, й ціну диктує монополіст.

Звідси — замкнуте коло: люди не спроможні купити лічильник, виробники — збути, за газ узагалі не платять, і заборгованість споживачів перед «Укргазом» нині становить 2,6 млрд. грн.

— На виставках бачимо, що вітчизняне виробництво нарешті запрацювало, — каже О. Кожушко, — а насправді встановлення лічильників гальмують під різними приводами. Чому газівники не визначать максимальну цінову межу? Чому допущено монополізм і недобросовісну конкуренцію? Переконаний, що вітчизняного виробника на ринок не допускають свідомо.

І такий лейтмотив. Усі скаржаться на нестачу коштів, а в тій же Донецькій області минулого року витрачено 643 тисячі грн. на... проплати житлово-комунальних послуг керівникам апарату. Тож треба шукати гроші на місцях, працювати на здешевлення продукції, а не кивати на Верховну Раду. З такими пропозиціями комісія звертатиметься до уряду.

Наскільки це важливо, свідчать цифри: якби в кожному домі встановили газовий лічильник, щороку з 36 млрд. кубометрів газу 10 було б зекономлено.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біг на місці з перешкодами

(Нотатки на полях законопроекту «Про Кабінет міністрів»)

«Не варто порушувати Конституцію», —

застерігає заступник міністра Кабінету міністрів Володимир Іващенко.

— У чому суть розбіжностей законопроекту про Кабмін, підготовленого урядом і поданого Президентом у Верховну Раду, та альтернативного законопроекту трьох авторів, який парламент прийняв у першому читанні?

— Без історії в даному разі не обійтися. Проект закону після першого читання пройшов кілька етапів підготовки, в тому числі і в Комісії з питань правової політики та судово-правової реформи. Представники Кабміну в цей період тісно взаємодіяли з комісією Верховної Ради.

Варто зауважити: нинішній проект істотно відрізняється від тексту, що був проголосований у першому читанні як альтернативний. У нього внесено чимало значних змін, які стосуються тих чи тих положень, запропонованих, до речі, і Кабінетом міністрів. Це —перше.

А тепер щодо відмінностей проекту, поданого Президентом, і альтернативного. З точки зору уряду —я не можу казати інакше, бо сьогодні Основний Закон може тлумачити виключно Конституційний суд — багато положень альтернативного проекту суперечило Конституції. Насамперед це стосувалося порядку формування Кабінету, затвердження програми дій уряду, відносин трьох владних суб'єктів: Президента, Верховної Ради і Кабінету міністрів.

Так, на думку уряду, повноваження і компетенція Верховної Ради у формуванні Кабміну і затвердженні програми його дій виходили за межі повноважень парламенту, визначених Основним Законом. З іншого боку, ці повноваження зачіпали компетенцію Президента. У багатьох випадках для Президента встановлювалися додаткові обов'язки, не передбачені Конституцією. Зокрема, з'являтися у парламенті, надавати інформацію тощо. А найголовніше — законопроект обмежував права Президента формувати уряд, встановлюючи граничну чисельність Кабміну в 25 чоловік. Нині цей перекос виправлений, а раніше була спроба встановити перелік міністрів, які входять до Кабміну.

— Олександр Мороз якось на засіданні Верховної Ради сказав, що урядові документи не можуть з'явитися на світ без візи працівників адміністрації Президента. Чи законопроекти врегульовують відносини Кабінету міністрів з адміністрацією?

— В обох законопроектах є відмінності щодо відносин Кабміну й адміністрації Президента. У проекті, підготовленому урядом, вміщена стаття, яка визначала ці відносини: було написано, що Кабмін взаємодіє з дорадчими й консультативними органами, формованими Президентом. В альтернативному проекті зроблена спроба визначити ці взаємовідносини, але, на думку Кабміну, також не зовсім відповідно до Конституції.

— У своєму Посланні Президент звернув увагу на те, що міністрів треба звільнити від надмірної опіки чиновників апарату Кабміну...

— Ні, це місце звучить трохи інакше. Президент говорив, що треба підняти роль міністрів; сказав він і про апарат, але в дещо іншому контексті...

Що стосується законопроектів про Кабінет міністрів, то у них також різне трактування ролі й місця апарату Кабміну. Вони істотно відрізняються в тій нормі, яка визначає правовий статус апарату. Урядовий проект передбачає, що апарат був би органом, який дозволяв би Кабінету міністрів ефективно реалізовувати закріплені за ним повноваження. Так само як міністр не може реалізувати свої функції, не маючи апарату, так і Кабінет, не маючи апарату, на думку уряду, не може виконувати свої повноваження.

Водночас варто звернути увагу, що Конституція закріплює за Кабінетом міністрів повноваження з координації і контролю роботи міністерств. Фактично цю функцію здійснюють Прем'єр-міністр і віце-прем'єри. Але самі вони, без апарату, така думка уряду, зробити цього не можуть. Тобто йдеться не про те, що апарат в установленому режимі або самостійно контролює міністерства чи міністрів. Такими можуть бути доручення Прем'єр-міністра і віце-прем'єрів.

Звичайно, це дуже цікава проблема. На засіданні комісії Верховної Ради наводилися приклади з досвіду інших країн. Але в переважній більшості країн, наскільки мені відомо, принаймні я детально вивчав роботу кабінетів у Канаді та Англії, Кабінет — скоріше своєрідний клуб міністрів. Вони збираються, щоб обговорити питання, які мають політичний характер. Наприклад, якщо з цієї точки зору поглянути на засідання Кабміну, де йшлося про скасування пільг для іноземних інвесторів, то це типове питання для Кабінету міністрів Англії чи Канади. Але там кабінет не стоїть над міністерствами. Більше того, він не контролює і не координує їхню діяльність. Та наша Конституція передбачає таку функцію Кабміну. Її треба виконувати. А реалізувати її без апарату, як я вже казав, неможливо.

— До речі, один з авторів альтернативного законопроекту, народний депутат Ігор Коліушко стверджує, що основні дискусії між Кабінетом міністрів і авторською групою законопроекту розгорнулися довкола статті 60, яка перетворює апарат Кабінету міністрів на секретаріат Кабміну.

— Це так. Але дозвольте мені не погодитися з його думкою. Справа в тому, що в законопроекті є суттєвіші й серйозніші недоліки. Наприклад, такі, як організація роботи Кабінету міністрів. Скажімо, там є норма, відповідно до якої всі рішення уряду —постанови і розпорядження — приймаються виключно на засіданні Кабміну і набувають чинності лише після їх офіційного оприлюднення. На думку Кабінету, і практика це підтверджує, — така норма значно ускладнить роботу уряду.

Візьмімо для прикладу такий випадок: сталася аварія на шахті. Треба терміново вжити заходів для її ліквідації, а для цього треба прийняти рішення уряду. Отже, відповідно до альтернативного законопроекту треба скликати засідання Кабінету міністрів, щоб прийняти рішення. І це ще не все. Воно може набути чинності лише після його оприлюднення, тобто публікації в газеті. А час іде...

Тому уряд відстоює точку зору, щоб Прем'єр-міністр приймав розпорядження з тими членами уряду, до компетенції яких належить це питання...

«Треба звільнити міністрів від опіки чиновників», —

вважає секретар Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи, один з авторів альтернативного законопроекту Ігор Коліушко.

— Скажіть, будь ласка, у чому суть відмінностей законопроектів про Кабінет міністрів, внесених у Верховну Раду Президентом і вами як народним депутатом?

— Проект, внесений Президентом, закріплював існуючий стан речей, абсолютно нічого не міняючи. Проект нашого авторського колективу викликає необхідність кількох змін. Основні з них —підвищення ролі міністрів, звільнення міністрів від опіки апарату Кабінету. Він розставляє всі крапки над «і», можна сказати так, у відносинах між урядом і структурами, створеними Президентом, між урядом і місцевими адміністраціями, оскільки на практиці відбувається мовчазне перетягування каната між адміністрацією Президента і Кабінетом. І дуже часто ці дві структури дублюють одна одну.

— У Кабінеті міністрів вважають, що оскільки Президент призначає голів місцевих адміністрацій, то визначальна роль у керівництві ними належить адміністрації Президента...

— Конституція чітко встановлює: голови місцевих адміністрацій призначаються Президентом за поданням Кабінету міністрів. Що означає подання? Те, що кандидатуру добирають, обговорюють і подають на затвердження. А Президент може її затвердити або не затвердити, якщо для цього є якісь підстави. Але вся робота з добору кадрів лежить на Кабінеті міністрів —відповідно до Конституції.

Мало того, якщо ми говоримо про вертикаль виконавчої влади, то її становить Кабінет міністрів, міністерства і місцеві державні адміністрації.

Президент — глава держави. Леонід Кучма у своєму виступі 21 березня у Верховній Раді це ще раз повторив. Тим часом його постійно хочуть зробити главою виконавчої влади, даючи йому якісь виняткові повноваження: по суті, їх забирають у Кабінету міністрів і передають адміністрації Президента.

— У законопроекті, поданому Президентом, є стаття, якою визначаються відносини між Кабінетом міністрів і адміністрацією Президента. Чи є подібне положення у законопроекті вашого авторського колективу?

— Ми вважаємо, що не може бути відносин між адміністрацією і Кабінетом міністрів, оскільки вони зовсім різні величини. Це все одно, що створити відносини між Верховною Радою і секретаріатом сільської ради, хоча цей приклад може здатися і не зовсім коректним.

Відносини можуть бути між Президентом і Кабінетом міністрів, а також між членами Кабінету.

Водночас наш проект передбачає відносини між Кабінетом міністрів і патронатною службою, консультативними й дорадчими органами, створюваними Президентом України. Але перед тим три статті присвячуються відносинам Кабінету з Президентом. Зокрема, в них ідеться про участь уряду у здійсненні Президентом своїх повноважень, підготовку Кабінетом міністрів пропозицій з питань повноважень Президента. Тобто ці статті виходять із тої логіки, що Президент свої повноваження у сфері виконавчої влади повинен реалізовувати через Кабінет міністрів, а не створювати паралельні, альтернативні структури. Повноваження Президента у сфері виконавчої влади випливають із Конституції: у сфері національної безпеки, зовнішньої політики насамперед. Окрім того, йому надано право, тимчасово, щоправда, видавати укази з економічних питань, не врегульованих законодавством.

— У Кабінеті міністрів стверджують, що ваш законопроект порушує деякі норми Основного Закону. Окрім того, ці порушення, за повідомленням пресслужби Верховної Ради, визнані і на засіданні Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи, а тому вирішено повернутися до деяких, уже проголосованих у другому читанні, статей...

— Під час другого читання проголосовано норми, які суперечать Конституції. У проекті цього не було. Зокрема, до складу Кабінету міністрів включено голову Служби безпеки тощо.

Щодо того, що наш проект порушує Конституцію, то ця дискусія — вічна. Я можу навести приклади порушень Основного Закону в проекті, внесеному Президентом. У практиці з життя, в указах Президента.

— В уряді вважають, що передбачена вашим законопроектом чисельність Кабінету міністрів, 25 осіб, — також порушення Конституції.

— Це не так. Це питання комісія обговорювала десятки разів і жоден депутат не підтримує позицію Кабінету міністрів. Я з цього приводу радився з кількома суддями Конституційного суду і вони також вважають, що ця норма не є порушенням Конституції. Немає в Основному Законі жодного слова про чисельність Кабміну і ми вправі в законі встановити цю норму.

— Одна з проблем, довкола якої точиться гостра дискусія, — апарат Кабінету міністрів...

— Справді, списи ламаються довкола проблеми статусу міністрів і ролі та місця апарату Кабміну. У нашому проекті чітко вказується (стаття 60), що цей апарат, по-перше, називається секретаріат Кабінету міністрів, а, по-друге, визначається межа його компетенції: організаційне, інформаційно-аналітичне та матеріально-технічне забезпечення. А в урядовому законопроекті є величезний абзац із переліком функцій апарату Кабінету міністрів, серед яких і підготовка законопроектів, і координація діяльності міністерств, і тому подібне. Усе це, звичайно, суперечить логіці, здоровому глуздові, оскільки державні службовці, які працюють в апараті, не можуть координувати міністрів...

Точка зору

ДЗЕРКАЛО ДЛЯ ПОЛІТИКІВ

Напевне, у проекті закону про Кабінет міністрів і дискусії довкола нього віддзеркалилися всі проблеми і болячки українського суспільства.

Свідчення — хоча б ці інтерв'ю, де представники двох гілок влади звинувачують один одного в порушенні Конституції.

Зрозуміло, Кабінет міністрів — найвищий орган виконавчої влади — повинен позбутися не характерної для нього ролі «пожежника» і працювати не «в режимі ручного управління». Він повинен стати генератором ідей у царині економіки і штабом з їх втілення у життя.

Мабуть, передусім слід розглядати цей інститут державної влади в контексті змін, що відбулися в суспільстві і в економіці, зокрема з часів існування колишньої Ради Міністрів. Змінилися й функції цього інституту влади в управлінні народним господарством. А тому намагання старими методами керувати економікою, 60 відсотків якої перебігло в «тінь», завело у глухий кут. І справа не тільки в надміру високих податках, а й у тому, як проводиться роздержавлення підприємств, у тому, що досі не визначено стратегії галузі, де частка держави залишається високою. Немає і закону про управління казенними підприємствами. Більшість директорського корпусу, користуючись безладдям і безвладдям, переганяє державні кошти, куди придумає. А Кабінет міністрів ніяк не може збагнути, де ж ті «чорні дірки», через які спливають гроші, котрі мали б акумулюватися в доходній частині бюджету...

А Президент звертається до тих, «хто написав заяву і хто не написав», шукає крайнього, на кого в черговий раз можна було б покласти відповідальність. І проблема, на мій погляд, не в апараті Кабінету міністрів, а в протистоянні, яке раз у раз виникає на владному олімпі між найвищими службовими особами, усіх виснажує і не дає змоги трансформувати суспільство в розвинуту соціальну державу з ринковою економікою.

Переконаний: обидва законопроекти не випереджають час, а плентаються у кільватері подій. То навіщо ламати списи? Може, краще сісти вкупі і виробити модель Кабміну для сучасного етапу?

Володимир КОРОЛЮК.

У номер

Кіншаса

Перемагають повстанці

Тривають активні дії повстанців у Заїрі. На думку більшості військових експертів, падіння гірничорудної столиці Заїру — питання днів. У результаті уряд Кіншаси позбудеться доступу до мідних і кобальтових рудників Шаби. Минулого тижня повстанці вже заволоділи «алмазною столицею» Заїру — адміністративним центром провінції Східне Касаї містом Мбужі-Майї. Після захоплення Лубумбаші в їхніх руках опиниться більш як 50 відсотків території країни.

Мінськ

Грізний атом — у відставку!

Перспективам створення в Східній і Центральній Європі зони, вільної від ядерної зброї, присвячено міжнародну конференцію, що відкрилася в Мінську. Як повідомили в МЗС Білорусії, у роботі цього форуму візьмуть участь представники 20 країн. Очікується, що Президент Білорусії виступить з доповіддю.

Тбілісі

Чорне море — білий теплохід

Сьогодні в Тбілісі відкривається міжнародна конференція міністрів транспорту держав—учасниць Чорноморського економічного співробітництва і транспортного коридору Європа—Кавказ—Середня Азія. Ця конференція проходить під егідою уряду Грузії та Єврокомісії. Передбачається, що в роботі форуму візьмуть участь представники 24 держав і близько 14 міжнародних організацій.

Вашингтон

Тероризм. Торг недоречний

Ізраїль не повинен іти на поступки палестинцям задля того, щоб вони припинили чинити терористичні акти проти мирного населення. «Свобода від тероризму ні для кого не повинна бути предметом торгу», — заявив президент США Білл Клінтон по завершенні двогодинних переговорів, що відбулися тут, з прем'єр-міністром Ізраїлю Беньяміном Нетаньяху. Ізраїльський прем'єр, у свою чергу, назвав переговори з президентом США дуже корисними і продуктивними.

Пекін

Об'єднання спецслужб — гарантія успіху

Міністерство громадської безпеки КНР і головне управління поліції Гонконгу і далі співробітничатимуть у боротьбі з контрабандою наркотиків, економічними та іншими особливо небезпечними злочинами. Цієї домовленості досягнуто під час переговорів, що відбулися тут, між представниками спецслужб КНР і Гонконгу.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформаційних агентств.

Весна на Страйковій вулиці

Якщо люди страйкують, отже їм щось треба, — дозволю собі перефразувати відомий вислів Маяковського. І чомусь, як правило, великі страйки та маніфестації розпочинаються з настанням весни: чи то люди прокидаються від зимової сплячки, чи то навесні мітингувати тепліше.

Пригадаємо хоча б весну 1968 року у Франції. Страйки, розпочаті студентами, прокотилися всією країною і перетворилися на масовий рух протесту, який, по суті, закінчився добровільною відставкою президента де Голля. Цього року французи також пострайкували, хоча масштаби акцій не можна порівняти з весняними 1968 року. Мабуть, найбільші з них — страйки колективів «Рено» й авіакомпанії «Ер Франс Юроп». І перші, і другі виступали проти скорочення. У випадку з «Рено» було оголошено про закриття філіалів цієї компанії на півночі Франції та в Бельгії. До протестуючих приєдналися й іспанські робітники. Вдалося наробити стільки галасу, що рішення «Рено» засудили Прем'єр-міністр Королівства Бельгії, Президент Франції, а також Європейський союз і Європейська комісія. По суті, спровокований керівництвом «Рено» страйк став першою «єесівською» акцією протесту. Непокору працівників «Ер Франс Юроп» також спровокувало рішення керівництва, цього разу про злиття компанії з іншою — «Ер Франс». Унаслідок такої реструктуризації роботи втратили б кілька сотень французів. Цей страйк на декілька днів паралізував роботу паризького аеропорту Орлі.

Але хтось скаже: Франція — не показник. У цій країні такі «заходи» відбуваються мало не щодня, а подекоди й по кілька в одному місті. Тож подивімося на інші держави. Навесні мітинги обдурених албанських вкладників, що спричинилися крахом фінансових пірамід, переросли у справжню (хоч і короткотривалу) громадянську війну. Пострайкували залізничники у Чехії і робітники Гданської судноверфі у Польщі. Щодо Польщі, то тут «мирний марш проти насильства», організований профспілкою «Солідарність» у Варшаві, закінчився найсправжнісіньким погромом. Більш як 2 тисячі демонстрантів закидали вибуховими пакетами польський парламент, влаштували погром у приміщенні Головної ради Соціал-демократичної партії, від якої балотувався на виборах нинішній Президент Польщі Александр Кваснєвський. Запитаєте, у чому проблема? Просто судноверф збанкрутувала, і робітникам було «запропоновано» пошукати іншу роботу. Як бачите, майже в усіх країнах причина протестів одна: громадяни бояться втратити своє робоче місце і можливість заробляти франки, крони, злоті тощо.

Навіть у далекій Папуа-Новій Гвінеї вперше за 22 роки з моменту проголошення незалежності стався заколот. А що ситуація у цій країні істотно різниться від європейської, то й привід до заколоту дещо специфічний. Народ, підбурений командувачем збройних сил Джеррі Сінгіроком, зажадав арешту й вигнання іноземних найманців, а разом з тим... і відставки уряду, який звинувачують у поглибленні економічної кризи в країні.

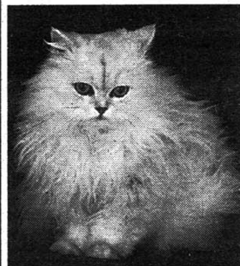
Можна пригадати і інші подібні події, які широко обговорювала світова преса. Побиття дрібними торговцями поліції у столиці Перу за те, що та намагалася знищити їхні кіоски. Страйки рибалок у Канаді, які потерпають від демпінгових цін на рибу. А ще й мітинги та демонстрації у наших сусідів. У Білорусі виступають проти Президента Лукашенка і союзу з Росією, який він відстоює. А в Росії 27 березня влаштували демонстрації ліві партії.

Не обминула ця доля і нас. Отже, можна сказати, Україна йде в ногу зі світом. І, можливо, в тому, що світ мітингує та страйкує, нема нічого поганого. Адже, коли громадяни відстоюють свою думку, що це? Демократія.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Сенсація

Брат як ліки від алергії

Жінки, що мають братів, менше потерпають від алергії на кішок, пилюку і траву. І чим більше братів, тим більше в них шансів уникнути цієї неприємної хвороби. Такого висновку дійшли бристольські та лондонські вчені.

Після проведення соцопитування дослідники з'ясували, що наявність сестер у жінок не дає такого результату. Вони вважають, що хлопчики приносять додому більше інфекції, ніж дівчата, і саме вона виробить своєрідний імунітет у їхніх сестер. Учені також попереджають, що не слід відкидати і такий факт: характер дівчат, які мають братів, істотно різниться від характеру тих, хто їх не має. Вони витриваліші та й... урівноваженіші в шлюбі. Але який це має стосунок до алергії?

Лукавиш, Далай-ламо!

Далай-лама, який мандрував по Тайваню, закликав китайський уряд розпочати переговори з «тибетського питання».

Свого часу офіційний Пекін розірвав стосунки з Далай-ламою саме через те, що останній виступав за незалежність Тибету. Однак нині ламаїстський ієрарх заявив, що «ніколи не прагнув до політичної незалежності Тибету», а хотів лише досягнення «справжньої автономії» для народу краю та збереження його культури.

Далай-лама також спростував твердження про те, що нібито він «недолюблює китайців», і взагалі висловлював готовність піти на замирення.

Проте пекінське керівництво, схоже, Далай-ламі не дуже довіряє. МЗС КНР уже заявило, що «Китай не змириться з будь-якими спробами розколу нації». Далай-лама щонайменше лукавить, стверджуючи, що не хоче політичної незалежності Тибету, вважають у Пекіні. «Насправді це саме те, чого він прагне», — заявив у пресі представник зовнішньополітичного відомства Китаю.

Серпом і молотом по орлу?

Комуністи й інші ліві фракції у Держдумі РФ спробували змінити... державні символи демократичної Росії на старі комуністичні.

Нижня палата, де домінують ліві, мала намір повернути радянський червоний прапор і герб із серпом та молотом. Окрім того, передбачалося як національний гімн використовувати мелодію радянського, але написати до неї нові слова. Проте Думі не вдалося набрати необхідних 300 голосів. По кожній статті приблизно 90 голосів були проти.

Дискусію щодо символіки ініціювали депутати Держдуми Олег Шенкарьов та Олег Миронов, які запевняли, що чинна нині символіка країни суперечить Конституції Росії і «не викликає позитивних емоцій у громадян». Шенкарьов виступив проти нинішнього триколірного, бо цей прапор використовувала під час другої світової війни «армія зрадника Власова». Парламентарії також заявляли, що нинішня символіка «викликає роздратування у багатьох росіян». Комуністи вважають, що мелодію нинішнього гімну — «Патріотичної пісні» Глінки — «важко запам'ятати і його не зможуть вивчити діти, які повинні знати національний гімн уже з першого класу». Вони запропонували повернути мелодію радянського гімну «Союз непорушний» композитора Александрова, але написати нові слова, «які більше відповідатимуть поточному моменту». Царський двоглавий орел на нинішньому гербі теж не подобається комуністам як «символ самодержавства» і сьогодні, на їхню думку, не зовсім доречний.

Потерпають усі, але дехто — і з... зиском

Уже рік, як в Ірландії триває скандал навколо ураженої сказом яловичини. Однак за цей час проблему «скажених корів» не лише не розв'язали, а й посилили.

Днями міністерство внутрішніх справ Великобританії офіційно дозволило поліції та фермерам відстрілювати корів, які... нелегально перетинають британо-ірландський кордон і, можливо, уражені губчастим енцефалітом. Річ у тім, що фермери Ірландії, які, згідно з рішенням Європейського союзу, повинні вести своїх корів на бійню, жаліють тварин і випускають їх «на волю» до британських кордонів. А більш прагматичні господарники навіть переганяють цілі стада до Північної Ірландії, аби продати там корів на ринку.

Така ситуація призводить до швидкого поширення хвороби, що не може не лякати британців. Фахівці передрікають через 5—10 років справжню епідемію хвороби Кройцфельдта—Якоба, яка виникає в людей, що скуштували ураженого м'яса.

Справедливе рішення Великобританії про відстріл корів тільки ще більше розлютило

Коментар

ірландських фермерів. Вони, хоч і отримують компенсацію за зданих на бійню корів, але не мають можливості розширювати виробництво й отримувати додаткові прибутки. М'ясна промисловість Ірландії практично паралізована. Ця держава втрачає один за одним ринки збуту яловичини.

У цій ситуації ірландські політики звинувачують насамперед країни Європейського союзу. «Колеги» офіційно підтримують Ірландію в її намаганнях зберегти важливу м'ясну галузь. Однак разом з тим держави ЄС не проти зайняти місце Ірландії на ринках інших держав.

Спритники віднайшли вигоду в рішенні відстрілювати «скажених» корів на кордонах з Ірландією. Нині британські туристичні фірми продають путівки до Північної Ірландії для бажаючих «пополювати» на корів. Таким чином Лондон мріє хоча б трохи компенсувати збитки, які виникли внаслідок того, що туристи перестали приїздити в такий неспокійний нині Белфаст.

Надія ВЕРБИЧЕНКО.

Ювілей

Митник працює — бюджет поповнюється

8 квітня 1992 року стало днем народження 15 нових митниць. До наявних тоді прикордонних митниць наказом голови Державного митного комітету України приєдналися ще й внутрішні. Вони взяли на себе весь тягар роботи з митного оформлення учасників зовнішньоекономічної діяльності за місцем державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності. Серед них п'ять років тому на базі Івано-Франківського митного поста Львівської регіональної митниці почала працювати Івано-Франківська митниця. Зоною діяльності її визначено було Івано-Франківську область, а до штату входили 40 чоловік.

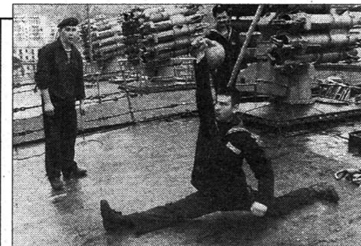
Створення нових митниць, у тому числі і на Прикарпатті, — процес закономірний. «А починали ми,— пригадує Ігор Львович Томашек, заступник начальника вантажного відділу, — з двох митних постів у Калуші та Коломиї. В Івано-Франківську оформляли свої вантажно-митні декларації понад 100 зареєстрованих тоді учасників зовнішньоекономічної діяльності. Реєструвалися транспортні засоби, ввезені з-за кордону, відправляли багаж фізичним особам тощо».

Торік до державного бюджету було перераховано 33 мільйони гривень, на розвиток митної системи України — 18,6. Якщо кожний митник заробив для держави 90 тисяч гривень, то по Івано-Франківській митниці ця цифра значно вища — 300 тисяч гривень. На утримання митниці, заробітну плату її працівникам, господарські витрати, на придбання обладнання та інвентаря було витрачено торік лише 457 тисяч гривень.

Протягом перших двох місяців нинішнього року до державної скарбниці перераховано експертну вартість митних зборів та інших митних платежів на суму три мільйони 358 тисяч гривень. За цей період оформлено майже дві тисячі вантажно-митних декларацій, імпорт переважає в 4,5 раза над експортом, а загалом за цей час оформлено 444 тисячі тонн вантажів.

Відділ боротьби з контрабандою порушив 207 справ. За ними нараховано штрафів на суму 2910 гривень, 11 справ передано до суду.

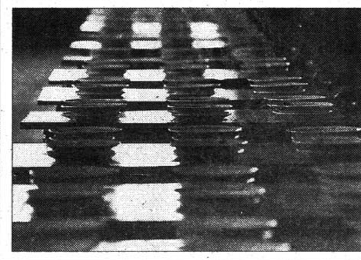
Анатолій ВАСИЛИШИН,
прес-служба Івано-Франківської митниці.

Дистрофія у морській піхоті?

До кримської прокуратури надійшов запит щодо правової оцінки випадку в севастопольському госпіталі ВМС України, куди доставлено дев'ятьох бійців батальйону морської піхоти, розташованого в районі села Тилового. Усі вони були із занедбаними захворюваннями і у вкрай виснаженому стані. Працівники госпіталю стверджують, що до них не вперше доставляють моряків із захворюваннями, спричиненими недоїданням та антисанітарією.

Голова Севастопольського комітету захисту прав людини Григорій Наумов, який зустрівся з хворими, зміг тільки звернутися до їхніх родичів з проханням допомогти матеріально морським піхотинцям і до прокуратури —зі згаданим запитом.

Кримінал

Замах на помічника прокурора

Помічник прокурора Носівського району Людмила Іванівна Сокира мала їхати у справах й очікувала на пероні електрички Київ — Ніжин. Перед прибуттям потягу невідомий здоровань зіштовхнув її мало не під електровоз. Дивом жінці вдалося скотитися з рейок і залишитися живою. Слідством встановлено особу зловмисника. Його заарештовано і нині він перебуває під слідством.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Право

Немає меж удосконаленню

Найближчим часом розробники проекту Кримінального кодексу мають завершити свою роботу і передати проект на розгляд Кабінету міністрів. Про проблеми удосконалення кримінального та кримінально-процесуального законодавств йшлося на міжнародних науково-практичних семінарах, які відбулися в Харкові.

Тема семінарів зацікавила майже сто суддів Верховних судів України та Криму, обласних, міських та районних судів з усіх регіонів держави. Прибули до Харкова і працівники слідчого апарату МВС, Генеральної прокуратури та Служби безпеки.

Розробники Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів повідомили, що у проекти внесено понад сто змін та доповнень. Більшість із них вносили до законодавства протягом останніх п'яти років —відтоді, як наша держава стала незалежною. Головні зміни — загальновідомі, а деякі з них і досі викликають бурхливі дебати: про скасування смертної кари і такого виду покарання, як конфіскація майна, про відмову від будь-яких ідеологічних постулатів тощо.

Представники обох груп з розробки проектів кодексів вважають, що такі семінари дуже корисні, бо важливо знати, як оцінюють проекти саме правники-практики.

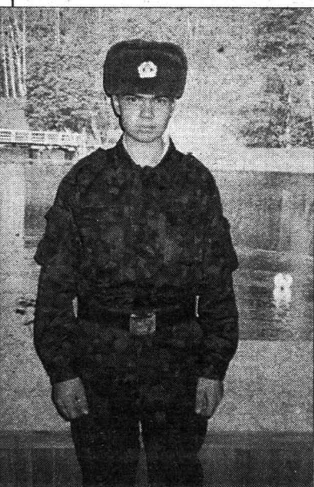
Організаторами згаданих семінарів стали Національна юридична академія імені Ярослава Мудрого, Академія правових наук, Верховний суд, міністерства юстиції та внутрішніх справ, Генеральна прокуратура, Служба безпеки, Нідерландський Гельсінський комітет та Українська правнича фундація. Усі заходи організовано за фінансової підтримки Європейської комісії у рамках програми TACIS.

Алла РОМАНЧУК.

Улітку йому було б 19. Але разом із громадянським обов'язком Вітчизні він віддав і життя... Хоча останнє не вимагається армійською службою у мирний час.

Змінив гімнастерку на цинк...

Але не за власним бажанням

1997 рік Сергій Юнін зустрічав у казармі в\ч А-3521, куди прийшов служити у грудні минулого року. Його призвали з третього курсу Херсонської мореходки (в училищі нема військової кафедри). Майбутній рибалка навіть не думав ухилятися від армії. Та й фінансових можливостей у родини Юніних не було, щоб відкупитися від кирзових чобіт.

Усе було начебто гаразд. Мати часто приїжджала до сина у Київ, зупиняючись у родичів. А в родині у двоюрідного дядька рядовий Юнін проводив усі свої звільнення. Сергій ніколи не розповідав про службу й про «вільний час» у казармі. Принаймні, у подробицях. На питання: «Як справи, служивий?» кидав:»Добре,»— й відводив очі...

Ось і на березневі свята прийшов до родичів. Допомагав дядькові щось лагодити на дачі. А коли закінчився час звільнення, зібрався й мовчки пішов. Але за півгодини повернувся. Мовляв, є в мене ще один засвідчений бланк на «відпочинок», не піду до казарми — там нема що робити... Наполегливі розпитування дядька нічого не дали.

А наступного дня був дзвінок до матері у Херсон. З військової частини повідомили: ваш син зник. Валентина Федорівна зателефонувала братові: де Сергій?..

Чому хлопець не хотів учасно повертатися до місця служби? Родичі вчинили йому серйозний допит, і він не витримав — зізнався. Не несуть ноги в автобат, бо сидять там «діди» й знущаються повсякчас над «салагами»: четверо проти трьох. Їжу забирають, просити на вулицях примушують — на пляшку з закуссю збирати, розважати досвідчених «старших товаришів» уночі... А за неслух — біжка. За різні «провини» своя кара. Найвища «міра» —це «тьомна». Накривають тебе з головою тоненькою ковдрою і лупцюють по чому заманеться бляшкою від ременя. «Гра» йде у декілька рук.

Є ще інші форми «виховання молоді»: «гойдалка» (солдатик тримається руками й ногами за ліжка, а «вихователі» катаються на його спині), «лось» («неслух» тримає долоні на лобі (щоб синців не було), а його лупцюють по голові)...

Почувши таку сповідь, дядько вирішив відвезти племінника до частини й поговорити з командиром. Підполковник Євген Богомазов уважно вислухав «утікача» і пообіцяв, що «вживе заходів», й Сергію нічого не буде. Коли прощалися, командир в\ч А-3521 запевнив дядька Сергія, що з дитиною все буде гаразд...

12 березня рядовий Юнін піднявся східцями на другий поверх, де розташовувалися солдатські спальні. Більш його живим дядько не бачив...

Тепер командир, за словами Валентини Федорівни, натякає родичам на те, що вони тоді немовби не пустили Юніна до казарми, а тишком-нишком забрали додому, що нібито Сергія у частині тієї ночі не було... бо черговим у своїх володіннях тієї ночі був сам пан Богомазов!

Про цю практику-профілактику нестатутних відносин у темний час доби мені розповідали в Головному управлінні виховної роботи МО України. Але зазначили, що офіцери не дуже завзято залишаються на цю варту охорони мирного сну солдатів-початківців: адже в кожного дома сім'я, діти, та й платня у офіцера маленька — нема чого напружуватися...

13-го київським родичам з частини повідомили —Сергія нема, він повісився.

Знайшли труп за три кілометри від автобату, де служив Юнін. При ньому не було військового квитка. Але за листом з адресою і прізвищем Сергія, який був у кишені його гімнастерки, встановили особу померлого.

Родичам у частині не дали оглянути труп: привезете додому — там роздивитеся...

— Ми не знаємо, були сліди побоїв на тілі чи ні, —згадує мати. — Він був одягнений, а роздягнути ми його не могли — труп захолов... На голові була вм`ятина, досить велика, на шиї — порізи та синці (здається, що від мотузки), губа розбита. Як він вийшов з частини і навіщо бігав за три кілометри? Якщо Серьожа хотів покінчити життя самогубством, він, напевно, далеко не ходив би... Не вірю я, що мій син повісився. Не такий він був хлопець...

Неодноразово у пресі з'являлися публікація на тему нестатутних відносин та суїцидально-летальних наслідків. Простежується досить чіткий каузальний зв'язок: хлопці не витримують знущань «дідів» і кінчають життя самогубством (притому, що міністр оборони України Олександр Кузьмук стверджує, що «дідівшини» в українських Збройних силах немає чи майже немає... А військові командири звинувачують журналістів у сприянні створенню негативного образу нашого війська.)

Такий саме висновок прозвучав у статті моєї колеги з «Киевских ведомостей» щодо справи рядового Юніна, якою, до речі, займається прокуратура. Але ж мати загиблого наполягає на тому, що її син не міг самотужки повіситися — йому допомогли. І не в переносному значенні, а у прямому.

Батьки Сергія бояться (й не безпідставно), що справу загибелі сина буде зведено нанівець. Автобат, який переїхав колесами смерті їхню єдину дитину, непокараний, покотиться далі... давити інших. Якщо мовчати.

Ольга ВІТЕР.

Точка зору

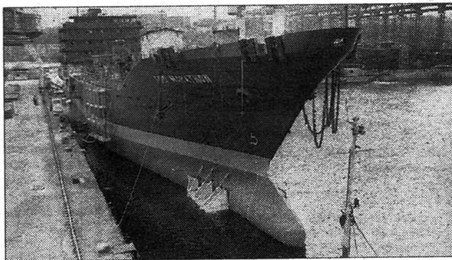
Нульова проекція

Тим, хто знайомий з азами алгебри, не треба доводити, що дійсне положення будь-якого тіла в просторі можна визначити за допомогою трьох координат. Такий метод можна застосувати, коли говорити, приміром, про становище у суднобудуванні

Для Миколаєва, котрий уже понад два століття відомий як місто корабелів, аналогія з трьома координатами виправдана тим, що головна складова його життя визначається економічною стабільністю трьох суднобудівних заводів — заводу «Океан», ім. 61-го Комунара і Чорноморського суднобудівного (ЧСЗ). Приміром, під час видачі зарплати тільки на ЧСЗ (а її місячний фонд становить півтора мільйона доларів США) практично на всіх базарах міста синхронно піднімаються ціни на 3—5 відсотків.

Ці заводи порівнювали з трьома китами суднобудування. Можна було б порівняти і з трьома богатирями, але суть від цього не зміниться. Коли проекції вектора суднобудування на координатних віссях трьох заводів практично рівні, що й спостерігаємо останнім часом, отже, координати взаємопов'язані, то загальну ситуацію можна оцінити і по одній із них.

Традиційно склалося так, що середній за віком, та найпотужніший за основними фондами і технічним оснащенням ЧСЗ вважався флагманом суднобудування, тож за основу візьмемо саме його. Щоправда, кажуть, що сторічний велетень несподівано опинився в опозиції до свого молодого земляка —заводу «Океан». Хоч незрозуміло, що можуть ділити між собою два суднобудівні заводи, коли замовники у них різні, а податки і ціни на сировину ті самі.

Рівність проекцій вектора суднобудування на віссях миколаївських заводів, загалом кажучи, може здатися парадоксом. Адже коли ЧСЗ і завод ім. 61-го Комунара із зникненням військового кораблебудування втратили основні замовлення і, відповідно, престиж і гроші, то це не мало торкнутися заводу «Океан». Здавалося б, він може працювати в колишньому режимі, й надалі будуючи рефриджератори і балкери, поставляючи перші — на експорт, а останні — на внутрішній ринок, як і за часів Радянського Союзу. Здавалося б... Проте цьому не сприяють особливості фінансування суднобудування. Тривалість технологічного циклу — від розробки проектної документації до здавання судна замовнику —просто зобов'язує державу інвестувати свої суднобудівні підприємства. У цьому зв'язку показовий приклад американської верфі Ньюпорт-Ньюс. Хоча США за шкалою економічного ризику стоять далеко позаду України, їхній уряд не чекав припливу капіталу з-за океану, а надав своїй найбільшій верфі пільговий довгостроковий кредит у розмірі півміьярда доларів. І сьогодні американські корабели виконують власну програму конверсії: продовжуючи будівництво авіаносців і підводних крейсерів, вони спускають на воду такі самі танкери, які будує ДП «ЧСЗ».

Коли б уряд України віднайшов можливість (нехай навіть у кілька разів меншого) інвестування лише в поточне виробництво траулерів ЧСЗ для українських рибальських господарств, то ці гроші вже через рік почали б повертатися до державної скарбниці з прибутком за рахунок експлуатації суден. При цьому будуть завантажені роботою і багато суміжників по всій Україні. У кращі роки на ЧСЗ спускали на воду по два траулери на місяць. Отже, оборот коштів у масштабах країни був би майже миттєвий.

Нині на ЧСЗ тільки проробляють передконтрактні документи на будівництво 15 балкерів на поточній лінії для однієї з ірландських фірм, про що вже повідомляли інформаційні агентства. Орієнтовний термін здавання першого балкера — через рік-півтора. Водночас, коли судити з нещодавнього досвіду, можливо, то сам факт підписання контракту з боку західних партнерів може виявитися блефом.

Саме так трапилося п'ять років тому, коли розрізали на стапелі корпус авіанесучого крейсера «Ульяновск» і розпочали будувати танкери. Танкерний контракт спочатку підписали з норвезькою брокерською фірмою «Лібек і партнери». За умов загального зростання цін, розпаду колективу, згортання будівництва авіаносців і траулерів контракт на будівництво дев'яти танкерів-продуктовозів дедвейтом 45 тис. тонн кожний був справжньою знахідкою. Досить зазначити, що такого великого за обсягом зарубіжного замовлення досі не має жоден із суднобудівних заводів колишнього Союзу.

Нині небезпідставним здається припущення, що п'ять років тому найбільший суднобудівний завод Європи із «запланованим мистецтвом» було поставлено на коліна. Несподівану відмову норвезької фірми від танкерів можна порівняти хіба що з падінням метеорита на головний стапель ЧСЗ. Під приводом неможливості фінансування з боку своєї держави західний партнер розірвав контракт. І тоді до гри було залучено давні особисті зв'язки між тодішнім директором заводу Юрієм Макаровим і керівництвом грецької фінансово-промислової групи Вардіноянніcів.

Танкерний контракт було переоформлено з фірмою «Авін Інтернешнл» дуже швидко і, зважаючи на становище ЧСЗ, — на умовах замовника. Вочевидь, унаслідок саме цих особливих умов ще зовсім недавно всі документи з контракту зберігалися тільки в першому відділі заводу і доступ до них мав лише найвищий ешелон керівництва. За практикою, яка склалася, в оцінці економічної ефективності будь-якого контракту має бути порівняльний аналіз цін на комплектувальні за різними ринками. Аналізу тих цін не було і немає, оскільки все оснащення для танкерів від початку поставляв сам замовник.

Резюме щодо результативності контракту було опубліковано лише в травні минулого року в миколаївській обласній пресі. Головний висновок: кожний танкер завдає заводові близько двох мільйонів доларів США збитків. Грецький замовник не боявся йти на ризик через те, що за світової ціни на такий танкер 46 млн. доларів вони обходяться йому в півтора рази дешевше — по 31 млн. доларів. Тож уже третій побудований танкер виявився для ФПГ Вардіноянніcів майже безплатним подарунком.

Хоча п'ять років тому здавалося, що царський подарунок отримує Чорноморський суднобудівний завод, бо радянська промислова продукція завжди йшла на експорт у середньому вдвічі дешевше за аналогічні західні зразки. На той час (за рахунок дешевих робочої сили, енергоносіїв і металу) рентабельність контракту становила близько п'ятнадцяти відсотків.

Грецький контракт ЧСЗ, що був такий привабливий п'ять років тому, нині обернувся роботою на збиток заводу, а отже й державі. Навіть коли вдасться продати дев'ять недобудованих траулерів.

Згідно з умовами траулерного контракту, майже всі комплектувальні і захисні матеріали, дороге імпортне оснащення забезпечення поставляє замовник в рахунок вартості судна. За численними оцінками, ціни на ці складові обрано, м'яко кажучи, неоптимально. Водночас працівники Морського регістру в неофіційних розмовах стверджують, що були випадки, коли навігаційна апаратура для танкера надходила без гарантійних документів. А монтаж і випробування апаратури керування, що коштує чималі гроші, виконують представники норвезької фірми «Норконтрол» із залученням російських фахівців.

На найвідповідальніших, а отже, і найбільш високооплачуваних, ділянках з пофарбування танків і баластних цистерн на ЧСЗ працюють югославські робітники за технологією голландської фірми «Девої». Непосвяченій людині може здатися, що до 1992 року миколаївські корабели вміли виконувати лише некваліфіковану і низькооплачувану роботу, не встановлювали електронних систем на авіаносці і не фарбували траулери.

У грошовому виразі ЧСЗ отримує від замовника лише третю частину від контрактної вартості танкера. Коли з цієї суми не сплачувати податки, то її вистачило б для виплати заробітної плати протягом півроку. Термін будування одного танкера поки що становить у середньому два роки. Отже для того, щоб вижити, Чорноморський завод має або підняти контрактну вартість танкера, або будувати танкери уп'ятеро швидше, водночас скоротивши майже вдвоє кількість працівників.

У корабелів є одне правило-жарт: корабель має тонути, залишаючись на рівному кілі — так, щоб щогла була вертикальна.

Коли сьогодні на найвищому рівні не змінити ставлення до однієї з найбільш наукоємних і прибуткових галузей, якою є суднобудування, то не лише миколаївські, а й усі решта суднобудівних заводів підуть на дно. При цьому всі заводські труби будуть спрямовані в одну точку — до початку координат. Де, як відомо, всі проекції дорівнюють нулю.

Володимир ШВЕДОВ.

Тенденції

Вдаримо по дорогах безгрошів'ям!

Шляховики України б'ють на сполох: дороги в небезпеці!

До редакції надійшов лист від колективу Чернігівського облавтодору з приводу відміни фінансування автомобільних доріг загального користування.

«Законом України «Про внесення змін до закону України «Про систему оподаткування» від 18.02.97 року не передбачені податки та збори для забезпечення шляхових робіт.

У зв'язку з відсутністю фінансування шляхових організацій області вимушені будуть призупинити роботи не тільки по будівництву, а й з ремонту та утримання шляхів загального користування, забезпеченню безпеки руху.

Може бути зруйнована система управління шляховим господарством області, 2500 кваліфікованих спеціалістів залишаться без роботи.

Якщо депутати Верховної Ради не переглянуть свого рішення в законодавчому порядку про відрахування коштів на шляхові роботи з суб'єктів господарювання, наслідки від зруйнування сітки доріг можуть бути непоправними.

Колектив працівників облавтодору м. Чернігів».

Наш кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО попросив прокоментувати листа начальника Чернігівського обласного управління по будівництву, ремонту та утриманню автошляхів Олександра СЕРДЮКА.

— На балансі Чернігівського облавтодору 7310 кілометрів автомобільних доріг, з них 1256 кілометрів — державного значення.

Головними джерелами фінансування шляхових робіт завжди були відрахування господарських організацій і підприємств.

Облавтодор на шляхові роботи торік витратив понад 34 мільйони гривень. На поточний рік необхідно тільки на утримання автомобільних доріг 12 мільйонів гривень.

Законодавець відмінив діючі джерела фінансування, але не вказав, на які кошти будуть утримуватися дороги.

Руйнування автомобільних доріг призведе до збільшення собівартості перевезень внаслідок зменшення швидкості на непридатних до експлуатації автошляхах і додаткових витрат на утримання автомобільного транспорту та пальне. Це також позначиться на цінах на товари, що перевозяться автотранспортом.

Якщо ми не відремонтуємо автошляхи в весняний період, затрати в подальшому на їх ремонт будуть в десятки разів більші.

Для запобігання руйнації автомобільних доріг, збереження колективів шляховиків, системи управління шляховим господарством необхідно відновити попередні джерела фінансування.

Від редакції. Подібні звернення «Голос України» отримує і з інших регіонів. Нам відомо, що Верховна Рада має намір виправити допущену в законі помилку. Тільки треба це робити швидше.

Худобинка гине. І зовсім не від авітамінозу

SOS!

На колегії Волинської обласної прокуратури розглянуто питання щодо дотримання законодавства про охорону власності в агропромисловому комплексі області. Ситуація невтішна.

Про це свідчать факти і цифри. В області 343 сільгосппідприємства із 430 (тобто 80 відсотків) завершили минулий рік із збитками на 34 мільйони гривень. Особливо тривожне становище в тваринництві: під час перевірок виявлено жахливі факти злочинних дій керівників багатьох сільгосппідприємств. Процвітають безгосподарність та недбальство. Лише за два місяці цього року в колективних сільськогосподарських підприємствах Волині загинуло 1925 голів великої рогатої худоби, 380 свиней. На багатьох тваринницьких фермах вибито вікна й двері, дірява покрівля, немає належних кормів, води... Почастішали випадки розкрадання худоби, м'ясопродуктів, кормів. Здебільшого — справа рук завідувачів ферм, інших посадових осіб господарств. На низькому рівні виконавська дисципліна. А за масовий падіж худоби ніхто конкретної відповідальності не несе.

До катастрофічних наслідків призвела безгосподарність у радгоспі «Прогрес» Горохівського району, де торік загинуло 359 свиней і 30 голів ВРХ. Падіж худоби триває і цього року. У КСП «Діброва» Рожищенського району кормів заготували вчетверо менше від потреби, взимку худоба голодувала. Загинуло 46 корів, а більш як 50 довелося дорізати. У КСП «Радомишль» Луцького району солому завозили з Івано-Франківської області. Її не вистачило. Внаслідок такого «господарювання» загинуло 40 свиней, 12 овець, 163 корови, а 111 довелося дорізати...

Проти багатьох керівників сільгосппідприємств порушено кримінальні справи.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ОАО «Судостроительный завод «Океан»

Предлагает отдых на базах Николаевской области (побережье Черного моря) в период с 1.06.97 г. по 6.09.97 г.

«Золотой пляж» г. Очаков

Плав-база «Лиман» г. Скадовск

«Нептун» с. Коблево (рядом с Одессой)

«Океан» с. Лупарево (Днепро-Бугский лиман, Николаевская обл.)

Детский оздоровительный лагерь «Тимуровец» — с. Большая Корениха, Николаевская область 18-21 день

Размещение по 2-3 человека в отдельных домиках, стационарных корпусах и каютах. Трехразовое питание.

Стоимость путевки на 12 дней 180:200 гривень.

По вопросу заключения договоров звонить по телефонам: (0512) 29-33-24, 35-80-43.

Факс: 35-80-36

35-80-54 для БСБУ.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (Симферополь, ул. К. Маркса, 18) по заявлению Государственной налоговой администрации в Евпатории возбудил дела о банкротстве следующих предприятий:

1. ООО «Эллада», Евпатория, ул. Красноярское шоссе, 10, р/счет № 467580 в Евпаторийском отделении «Укрсоцбанка», дело № 754-2.
2. ЧП «Скорпион», Евпатория, ул. Ивана Федько, 6-6, р/счет 468635 в Евпаторийском филиале АКБ «Интерконтбанка», дело № 772-5.
3. ООО «Эдельвейс-2», Евпатория, пр. Ленина, 42/19, р/счет 467247 в Евпаторийском филиале КБ «Приватбанк», дело № 942-8.
4. ООО «Евпатория-Турсервис», Евпатория, ул. Некрасова, 41, комн.54, р/с 467991 в Евпаторийском филиале «Укрсоцбанка», дело № 951-1.
5. АПСО «Регион», Евпатория, ул. Гагарина, 16, р/счет 606325 в Евпаторийском отделении «Укрсоцбанка», дело № 952-1.

Претензии кредиторов и предложения санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления арбитражным судом Автономной Республики Крым.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дела о банкротстве:

1. № Б-6539/7-72 — ООО КЦТ «Аллегро» (Харьков, ул. Достоевского, 3); р/с № 467882 в Мегабанке, код 21231548;
2. № Б-6541/7-72 — ООО фирма «ВИЛДА ЛТД.» (Харьков, пр. Гагарина, 66, кв.34; р/с № 467722 в Краснозаводском УАК ПИБ, код 2184984);
3. № Б-6044/7-73 — ООО фирма «ВЛАСТА» (Харьков, пл. Советской Украины, 2/2, кв.85; р/с 2467629 в ХАК Зембанк, код 23458888);
4. № Б-6043/7-73 — ПП фирма «Нейрон Лтд.» ООО (Харьков, пл. Р. Люксембург, 2, кв.117; р/с 467428 в Дзержинском отд. ХРУ УАК ПИБ, код 14063398);
5. № Б-189/7-73 — ООО фирма «ТРИ-О» (Харьков, пр. Гагарина, 72, кв.264; р/с 000467633 в ХФ АО «Градобанк», код 21264016);
6. № Б-6327/7-71 — ЧП «Кедр» (Харьков, пл. Советской Украины, 2/2, кв.23; р/с 468263 в ХФ АППБ «Аваль», код 14140160);
7. № Б-6326/7-71 — ЧП «Элеонора» (Харьков, ул. Железнякова, 88; р/с 468952 в ХО Укрэксимбанка; код 19472256);
8. № Б-6045/7-73 — ЧФ «Сириус» (Харьков, ул. Криткинская, 30; р/с 200644218 в АКИБ «Укрсиббанк», код 22616991).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о признании банкротами:

№ 3/1-10 Б — ЧП «Валентина», юридический адрес: 340025, Донецк, ул. Приозерная, 62. Расчетный счет 5468196 в Донецком специализированном отделении Укрсоцбанка Украины;

№ 2/1-10 Б — СУ-АП «Калифорния» ЛТД, юридический адрес: 340064, Донецк, ул. Шутова, 28-а. Расчетный счет № 146601 в Калининском отделении Проминвестбанка Донецка.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Луганской области по заявлению ГНА в г. Стаханове возбудил дела о признании банкротами:

№ 362/116 МЧП «Алк» (Стаханов, ул. Харьковская, 15; р/счет № 100468726 в Стахановском отделении УСБ);

№ 302/96 МЧП фирмы «Ориент» (Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 77; р/сч № 000468371 в Стахановском отделении УСБ);

№ 324/116 МЧП «Вига» (Стаханов, ул. Кирова, 36; р/счет № 000468189 в Стахановском отделении УСБ);

№ 305/96 МЧП «Вектор» (Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 31 «а»; р/счет № 000468753 в АК ПИБ);

№ 301/96 МЧП «Дионис» (Стаханов, ул. Мананкова, 59/90; р/счет № 000468753 в Стахановском отделении УСБ);

№ 303/96 ПКФ «Славяне» (Стаханов, пер. Трамвайный, 7; р/счет № 100468860 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 355/106 фирмы «Скиф-ЛТД» (Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 77; р/счет № 000467372 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 306/96 МСПКП «Композит» (Стаханов, ул. Водопроводная, 1; р/счет № 000609651 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 356/106 ООО-ЛТД-Картель (Стаханов, ул. Трамвайная, 42; р/счет № 100467560 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 307/96 СП «Свитязь» (Стаханов, ул. Дзержинского, 17; р/счет № 100168200 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 304/96 ООО «Семол» (Стаханов, ул. Садовая 37/4; р/с № 100467007 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 325/116 МП «Барвы краю» (Стаханов, ул. Коперника, 21; р/с № 000609680 в Стахановском отделении УСБ);

№ 323/96 Редакции газеты «Витрина» (Стаханов, ул. Кирова, 30; р/счет № 000609567 в Стахановском отделении ПИБ);

№ 322/96 МЧП «Канна» (Стаханов, ул.60 лет, Октября, 15 «а»/22; р/счет № 100468080 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/13-10/116 ООО «Кросс» (Стаханов, ул.70 лет Октября 13; р/счет № 100467913 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/14-10/126 ООО «Валерия» (Стаханов, ул. Мананкова, 52/1; р/счет № 000467521 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/14-9/76 МЧП «Фортуна» (Стаханов, ул. К. Цеткин, 11; р/счет № 100468860 в Стахановском отделении УСБ);

№ 05/15-10/136 ООО «Брацел» (Стаханов, ул. 60 лет Октября, 23/153; р/с № 000467822 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/14-11/106 ЗАО ПК фирмы «Спектр» (Стаханов, ул. Ленина, 21 «а»; р/с № 002467976 в Приватбанке г. Луганска);

№ 05/12-10/106 ООО «Санкор» (Стаханов, ул. Украинская, 18; р/счет № 000467783 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/13-11/96 кооператива «Монолит» (Стаханов, пр. Ленина, 67; р/счет № 000461213 в Стахановском отделении АК ПИБ).

Кредиторам и санаторам направлять заявления в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: 348000, Луганск, площадь Героев Великой Отечественной войны, 3 «а».

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про визнання банкрутами:

— товариство з обмеженою відповідальністю «Кобекс», справа № 2/1010 від 21.11.96 р.; юридична адреса: 290069, Львів, вул. Ожинова, 1/88; р/р 467714 у Промисловому відділенні (Рясянському) Львівського регіонального управління АК Промінвестбанку України, МФО 325666 (290024, Львів, вул. Б. Хмельницького, 157);

— спільного українсько-російського підприємства —товариства з обмеженою відповідальністю «Корвет», справа № 2/1016 від 25.11.96 р.; юридична адреса: 290069, Львів, вул. Шевченка, 346, кв. 84; банківські реквізити: р/р 3467000 в АК «Електронбанку» Львова (Львів, вул. Грабовського, 11), МФО 325213;

— колективного комерційного інженерно-виробничого підприємства «Парус», справа № 2/1022 від 27.11.96 р.; юридична адреса: 290055, Львів, вул. На чвертях, 20; банківські реквізити: р/р 1609922 в Львівському регіональному управлінні АК Промінвестбанку, МФО 325633 (290007, Львів, вул. Академіка Гнатюка, 2);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Воланд», справа № 2/990 від 15.11.96 р.; юридична адреса: 290055, Львів, вул. Роксолани, 9/17; банківські реквізити: р/р 1467740 в АК «Електронбанку», МФО 325213 (Львів, вул. Грабовського, 11);

— товариства з обмеженою відповідальністю —підприємства «Санті», справа № 2/1026 від 28.11.96 р.; юридична адреса: 290040, Львів, вул. Сигнівка, 5/115; банківські реквізити: р/р 3467926 в АК Електрон Банку, МФО 325213 (290601, Львів, вул. Грабовського, 11);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Ірга»; справа № 2/993 від 15.11.96 р.; юридична адреса: 290057, Львів, вул. Любінська, 108-а; банківські реквізити: р/р 000467867 у Скнилівській філії ЗУКБ Львова, МФО 385042 (Львів, вул. Виговського, 34);

— товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Аскат», справа № 2/1014 від 25.11.96 р.; юридична адреса: 290021, Львів, вул. С. Петлюри, 37/1; банківські реквізити: р/р 468125 в Скнилівській філії ЗУКБ, Львів, МФО 325042 (Львів, вул. Виговського, 34);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Деф. ЛТД», справа № 2/1015 від 25.11.96 р.; юридична адреса: 290022, Львів, вул. Виговського, 41/77; банківські реквізити: р/р 1467290 в Обласному управлінні Промінвестбанку Львова, МФО 325633;

— приватного підприємства «Біном»; справа № 2/1011 від 21.11.96 р.; юридична адреса: 290022, Львів, вул. Виговського, 63/74; банківські реквізити: р/р 2468861 у Львівському регіональному управлінні Промінвестбанку України, МФО 325633 (290007, Львів, вул. Ак. Гнатюка, 2).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: Львів—10, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд м. Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПА у Шевченківському районі м. Києва порушив справу № 16/506 про банкрутство малого приватного підприємства «Мембраталл», вулиця Глибочицька, 17, р/р 263645 у Шевченківському відділенні «Промінвестбанку» України.

Метою цього оголошення є виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів у місячний термін із дня опублікування.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11), порушив справу про банкрутство № 1207/6 від 25.08.1996 року кооперативу «Пакс» (Івано-Франківськ, вул. Г. Хоткевича, 46/5, кв. 34, р/р 400461048 в Івано-Франківській облдирекції Укрсоцбанку, МФО 336019).

Майнові вимоги кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Крыма (Симферополь, ул. К. Маркса, 48) возбудил дела о признании банкротами:

1. № 747-2 МЧП «Просперити», юридический адрес: Феодосия, ул. Ленина, 4, кв. 9, р/с 468076 в Феодосийском филиале АППБ «Аваль», МФО 324601.
2. № 634-1 КП «Мореход», юридический адрес: Феодосия, пер. Корабельный, 29, р/с 468465 в Феодосийском филиале Объединенного коммерческого банка, МФО 324753.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области возбудил дело № 9/1-15Б от 03.03.97 г. о банкротстве АТПП «Радуга» (343820, Енакиево, п. Ольховатка), расчетный счет 602814 в ПИБ Енакиево.

Заявления кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления по адресу: 340105, Донецк, б-р Пушкина, 34.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/609 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Крім ЛТД» (юридична адреса: 290068, Львів-68, вул. Льняна, 9/51, р/р № 1467271 у міжнародному банку «Карпати»).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316050, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 531/3 від 22.08.96 року за заявою кредитора —державної податкової інспекції по м. Знам'янці Кіровоградської області про визнання банкрутом ППКП «Бахтріоні», юридична адреса: 317060, Знам'янка Кіровоградської області, пров. Декабристів, 3, р/р № 468328 в Знам'янському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 323099, код 20644863.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316050, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 538/3 від 18.09.96 року за заявою кредитора —державної податкової інспекції по м. Знам'янці Кіровоградської області про визнання банкрутом МП «Кемпінг», юридична адреса: 317060, Кіровоградська область, Знам'янка, вул. Шмідта, р/р 000468807 в Знам'янському АПБ «Україна».

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316050, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 660/4 від 16.10.96 року за заявою кредитора —державної податкової інспекції по Знам'янці Кіровоградської області про визнання банкрутом МП «Інтер», юридична адреса: 317060, Знам'янка Кіровоградської області, вул. Свердлова, 47; р/р 000609232 у Промінвестбанку Знам'янки, МФО 323088, код 20639827.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (Черкаси, вул. Шевченка, 307) за заявою Уманської державної податкової адміністрації порушив справу № 304/8 про визнання банкрутом СП фірми «Ізур» (Умань Черкаської області, вул. Пушкіна, 10, розрахунковий рахунок № 000467954 в Уманському відділенні АК АПБ «Україна»).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

По заявлению Государственной налоговой администрации в Краматорске Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 4.02.1997 г. возбудил дело № 7/1-10Б о признании банкротом малого частного предприятия «Александр», расположенного в Краматорске Донецкой области, ул. Юбилейная, 4-25, расчетный счет № 4468014 в Краматорском отделении АК Проминвестбанка.

У номер

● *Луцьк*

Перетинатимемо кордон по-новому

На автопереході «Устилуг—Зосін», розташованому на кордоні з Польщею, уперше відкрито спільний україно-польський прикордонно-митний пропуск. Цей міждержавний перехід обслуговує лише громадян України та Польщі, які перетинають кордон на легковому автотранспорті. Відтепер усі машини, що прямуватимуть з України до Польщі, проходитимуть транзитом пункт пропуску на нашій стороні, а вже за Бугом їх зустрічатимуть українські прикордонники та митники, польські контрольні служби. Хто їде в Україну, зустрічатиметься з прикордонниками та митниками Польщі й України на українській території. Нова система перетину україно-польського кордону має створити умови для збільшення потоку автомобілів через Устилуг до Польщі. Нині тривають підготовчі роботи з надання автопереходу «Устилуг—Зосін» міжнародного статусу.

● *Львів*

Повернення до рідної мови

Сесія Львівської міської ради прийняла ухвалу про виконання у Львові Закону «Про мови в Україні».

Згідно з нею буде знято чужомовні вивіски, рекламу, котрі не відповідають вимогам закону. Реєстраційній палаті вказано не реєструвати суб'єктів підприємництва, які використовують у своїх назвах лексичну основу іноземних мов. Не реєструватимуть лотки, де продаватимуть російськомовну друковану продукцію, що потрапила в Україну без сплати мита. Депутати вимагатимуть від телекомпанії «Міст» та Національної держтелерадіокомпанії припинення трансляції російськомовних телесеріалів, фільмів. Ухвалою передбачено не атестувати тих державних службовців, які не знають української мови.

● *Чернігів*

Якби за послами та ще й інвестори?

Дедалі частіше Чернігів запрошує на гостинні зустрічі зарубіжних дипломатів. Днями з ознайомлювальним візитом сюди прибули надзвичайні і повноважні посли Швеції, Японії, Вірменії, Туркменистану, працівники дипломатичних представництв, міжнародних організацій. Вони побували у міськраді, відвідали пам'ятні та історичні місця. Після дипломатичного ешелону тут з надією очікують на ешелон інвесторський...

● *Одеса*

Про відпустку слід подумати завчасно

У концертно-виставковому комплексі Одеського морвокзалу завершилася міжнародна виставка-ярмарок «Чорноморська одіссея-97. Відпочинок, туризм. Здоров'я». Близько ста фірм, підприємств та організацій з багатьох міст України, Росії, Білорусі, Молдови, Словаччини, Румунії, Франції, Ізраїлю, Австрії, Кіпру, Нової Зеландії та інших країн представили на ній чимало товарів і послуг, путівки до санаторіїв та в морські круїзи. Укладено взаємовигідні угоди. Цікавою й насиченою була культурна програма для відвідувачів.

Урожай-97

Від балачок солодше не стане...

Уже ясно, цього року господарства Дніпропетровщини засіють цукровими буряками менші площі, ніж раніше. Скорочення, правда, ще не надто загрозливе. Та гірше, що тлумачать його як початок тенденції, якої тепер наче й не зупинити. Начальник Петриківського райсільгосппроду Михайло Векленко ситуацію пояснює так: вирощувати цукрові буряки стало невигідно.

Якби за підсумками минулого року оптова закупівельна ціна на цукор становила півтори гривні за кілограм, то це ще б улаштувало селян. Насправді збували вдвічі дешевше. Та й цукрозаводи на початку сезону домовлялися лише третину врожаю брати за переробні послуги, а восени раптом підняли ціну до 45 відсотків. От і вийшло, що бурякосійні господарства Магдалинівського, Новомосковського, Павлоградського та інших районів області не перекрили своїх витрат.

Український цукор нині не знаходить місця на зовнішньому ринку. На внутрішньому йому також не солодко. І все це тільки тому, вважають селяни, що держава усунулася від своєї місії підтримувати власного товаровиробника. А що казати про послуги, які нав'язують натомість усілякі запопадливі комерційні структури? Нині раз у раз чуєш рекламні оголошення: «Організація продає цукор за цінами, нижчими від цін виробника». Чи буває щось безглуздіше? Це все одно, що курячі яйця самому варити, але продавати дешевше, ніж сирі...

На Губиниському цукровому заводі запевняють, наче «це вже розуміють у Києві». І, зокрема, в Національній асоціації цукровиробників «дуже стурбовані тим, що селяни скорочують площі під солодкі корені». Там, мовляв, думають, як виправити становище. Це, звісно, не завадить. Та тільки вже який рік поспіль галузь «лікують» лише солодким словом.

Поки що інформація така: стурбований Київ ніби близький до того, щоб на державному рівні регулювати ринок цукру, відтак і ціни на нього та сировину. Селяни за своєю традиційною ментальністю схильні стримано й обачно почекати та подивитися, чим ці обіцянки закінчаться. Якщо знову лише словами, то той-таки Михайло Векленко прогнозує: найближчими роками селяни відмовляться вирощувати цукрові буряки.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

«Лікнеп» — категорія сучасна

Навчені гірким досвідом аграрники Одещини взялися опановувати ази ринку

Альтернатива

Ці ЗУСТРІЧІ з керівниками двох КСП у сусідніх Кілійському та Ізмаїльському районах відбулися майже одночасно, з різницею в кілька днів. Ішлося, зрозуміло, про підсумки минулого року, про грошовий зиск, що його господарства одержали, реалізуючи головне своє багатство — зерно. Відомо, що дісталося воно через жорстоку посуху вкрай важко. І не в тій кількості, на яку розраховували. Проте урожайність в обох випадках була дещо вища за середньообласну і середньорайонну, а одержаний вал зерна — майже однаковий в обох КСП —мав би утримати господарства на плаву. Мав би, коли б розпорядитися ним розумно.

Власне, у першому випадку — в кілійському господарстві — так і зробили. Голова КСП, як тільки мова зайшла про економіку зернового лану, відразу запросив на «екскурсію» до переробного комплексу, де і млин, і пекарня, і цех макаронних виробів. Через отой комплекс проходить значна частка вирощеного в господарстві зерна. Й арифметика тут отака: переробивши тонну зерна пшениці й реалізувавши її борошном, макаронами, хлібом, мають до 400 гривень зиску. Це вдвоє більше проти того, що платив за зерно елеватор, й у півтора раза — аніж мали б, пустивши його через торги на біржі.

А в ізмаїльському КСП застав його керівника в розпачі.

З'ясувалося, як тільки пішов з поля на тік господарства хліб, навідалися сюди молодики, запропонували за тонну зерна 100 гривень. Мало, запевнив керівник КСП, держава платить удвічі більше. А коли ви від неї ту плату одержите? Ще ж за попередній урожай з вами, знаємо, не повністю розрахувалися. А ми платимо одразу, «живими» грішми. Поторгувалися трохи, зійшлися на 120 гривнях. А що було робити? Грошей катма, дірок безліч — треба затикати. Зерно вивезли, гроші заплатили. А опісля випадково дізнався, що біржа платила у той-таки час 264 гривні за тонну. Ех, знати б дорогу на ту біржу...

У розпачі розводять руками в багатьох інших господарствах Одещини.

Бо таки мало виростити зерно — ним ще треба вміло розпорядитися. І послуги заїжджих посередників, як свідчить гірка практика, — не найліпший варіант. Адже коли на біржових торгах платили за тонну пшениці 260 гривень, то в деяких господарствах Ізмаїльського району «примудрилися» продати його бізнесменам за 100—120 гривень, у Ренійському та Кодимському районах — по 130, в Біляївському та Болградському —140 гривень... Справді-бо: чому бідний? Тому що... Ну, дурний не дурний, а що необізнаний, безграмотний з точки зору нових, ринкових, стосунків — це точно. Чи не тому, великою мірою, лише 12 районів області з 26 завершили минулий рік із плюсовою рентабельністю? І чи не тому з 600 господарств лише близько 200 тримаються на плаву?

Минулої осені в області, зважаючи на сприятливі умови, посіяли озимі на 700 тисячах гектарів, тобто майже на 100 тисяч більше, ніж звичайно. Область може мати валовий збір два з лишком мільйони тонн зернових. Держконтракт — 390 тисяч тонн, тобто п'ята частина. А рештою 80 відсотками зерна селяни зможуть розпорядитися на власний розсуд. Аби тільки не так, як розказано вище.

З огляду на доконечну потребу хліборобського «лікнепу» облдержадміністрація організувала великомасштабне навчання керівників сільгосппідприємств різних форм власності. До нього залучили більш як 600 чоловік. Аграрники цілий тиждень слухали лекції, виступи спеціалістів, науковців, представників ділових кіл, у тім числі й біржовиків. Обмінювалися власним досвідом — і вдалим, і сумним.

—Головної мети, — вважає заступник начальника облуправління сільського господарства і продовольства Микола Сологуб, — ми досягли: дали людям той мінімум знань, без якого не обійтися в умовах ринкових відносин. А далі хай уже самі опановують ринкову практику.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Колектив Інституту математики НАН України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть відомого українського математика, члена-кореспондента НАН України, професора

ФУЩИЧА Вільгельма Ілліча.

Він народився 18 грудня 1936 року в с. Сільце, що на Закарпатті. Закінчив Ужгородський університет (1958), аспірантуру Інституту математики (1963), де захистив кандидатську (1964) і докторську (1971) дисертації. З 1978 року — завідувач відділу прикладних досліджень цього ж інституту.

В. І. Фущич — один із засновників новітнього напряму сучасної математики: симетрійного аналізу рівнянь математичної фізики. Він створив і виплекав наукову школу симетрійного аналізу в Україні, серед його учнів 8 докторів і 50 кандидатів наук. Протягом багатьох років він читав лекції в Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка та Українському державному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова.

Наукова спадщина В. І. Фущича становить 9 монографій та понад 250 наукових статей, значна частина яких побачила світ на сторінках провідних світових математичних та фізичних журналів.

В. І. Фущич — засновник першого в Україні міжнародного математичного журналу «Journal of Nonlinear Mathematical Physics», який здобув визнання у провідних математиків світу.

Смерть В. І. Фущича — це велика втрата не тільки для української математики, а й для світової. Він був надзвичайно обдарованим та працелюбним ученим. Йому були притаманні найкращі людські риси — порядність, інтелігентність, чуйність, демократичність. Він завжди зберігав синівську любов до українського народу, його мови та культури, умів делікатно і толерантно прищеплювати цю любов своїм учням.

В особі В. І. Фущича ми втратили справжнього українського інтелігента і талановитого вченого і педагога.

Колектив інституту висловлює глибоке співчуття дружині покійного — Ользі Іванівні, його дочці та синові.

Світла пам'ять про Вільгельма Ілліча Фущича назавжди залишиться в серцях тих, хто його знав і працював з ним.

Колектив Інституту математики НАН України.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора),А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописи не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 276902.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311063.